

Xavi Múrcia: un grapat de magnífiques "electrocançons".

Músiques | dissabte, 14 d'agost de 2010 | 08:22h

Aquest dissabte vull compartir amb vosaltres el que sense cap mena de dubte ha estat per mi una de les sorpreses musicals més grates en el que portem d'any: el disc "**Electrocançó**", de Xavi Múrcia.

Múrcia és un veterà en l'ofici de cantar. La primera notícia seva em va arribar cap a finals dels anys 80, quan va crear amb la seva companya Mirna Vilasís el grup d'animació infantil Samfaina de Colors. (*n'hi ha més*) Més cap aquí (anys 90), i sempre al costat de Mirna Vilasís, va crear el grup Tralla dedicat a la cançó tradicional i si no em falla la memòria encara va embrancar-se en un altre projecte, La Cobeleta de la Selva, del qual va sorgir un únic disc que en el seu moment em va ser impossible de trobar.

Vull dir amb tot això que per mi el nom de Xavi Múrcia no era pas desconegut però en el meu arxiu particular el tenia associat a uns gèneres -animació infantil i música tradicional- dels quals no he estat mai un seguidor rigorós.

La meua gran sorpresa, doncs, va ser quan la bona gent de Disco 100 em varen comentar mesos enrere que els acabava d'arribar un disc que segurament em podria interessar. I a fe de Déu que no es varen equivocar gens.

"**Electrocançó**", tal com pregona el seu títol, és el descobriment esclatant i feliç d'una faceta rockera de Xavi Múrcia desconeguda fins ara. Una dotzena d'esplèndides cançons plenes de força i de ritme, amb unes lletres que oscil·len entre les històries de amor i les de lluita, cantades amb una veu dúctil que tant convenç en una balada com en l'impecable "blues" del tall 9 i amb l'aportació impagable de tres acompanyants de notable competència: Xarli Oliver (bateria), Albert Vila (baix i contrabaix) i Lluís Figueras, guitarra elèctrica.

Com que en aquest país comprar un disc per les vies habituals és una feina cada dia més complicada (si no tens, és clar, de la teua banda gent tan competent com els amics de Disco 100 que, a més a més, són del meu barri) el veterà Xavi Múrcia ha optat per la via directa i -com també va fer Enric Barbat (*vegeu aquí*)- ha penjat el disc a la seva pàgina web (*vegeu-la aquí*).

Així doncs, si entreu en l'apartat "Electrocançó" de l'esmentada pàgina podreu accedir a l'audició íntegra del disc i a la lectura de les lletres de cada cançó. Un detall, aquest de les lletres, que us aconsello que no deixeu de banda perquè en aquest disc el que ens diu Xavi Múrcia és tan important com l'embolcall musical amb què acompanya els seus mots.

Aquí sota mateix us he posat dos exemples -amb connexió directa a la cançó, via GoEar (és a dir, com sempre aguantant mig minut inicial de publicitat i posant un ciri a Santa Rita perquè el seu servidor, el de GoEar, funcioni)- que sens dubte us acabaran de decidir en favor d'aquest músic de llarga trajectòria i sempre sorprenent.

De dones i nacions maltractades

"No puc ser tu. / No vull ser tu ni semblar-ho. / Només puc ser si sóc jo i prou. // Tu creus que em tens, / que jo sóc tu i et pertanyo / que sóc tan sols un bocí teu. S'obre un camí davant meu / que desconec, que em fa por, que no sé on em porta. / Potser és ple de perills, / però sé que el camí és per mi. (...)"

L'esquerra s'ha acabat el vodka

"(...) Es ven pàtria amb molt bones vistes. / De mida humana, ni grossa ni petita. / Li calen reformes, que té mil anys d'història. / I si encara belluga, bé és cert que perd memòria. Prínceps i exèrcits la tenen conquerida. / La gent, manyaga, està mig adormida. / Aquesta venda té un any de garantia, / però queda anul·lada si el poble se'ns gira. Si algú s'hi interessa, que ensenyi la cartera. / Serà tractat de molt bones maneres. / Intermediaris, merdosos, absteniu-vos: / fa ja tres segles que ens pegen de l'esquena."